Mizah

— Ah bu erkekler, çiçeklerin açıldığı kâfi değilmiş gibi bir de meyva beklerler!

ilk bahar
Sayısı

FIKRALAR

ISMARLAMA

Birinden bahsediyorlardı: Arkadaşı:

— Karısı o kadar şişmanmış ki bütün eşyasını ısmarlama yaptırmaya mecbur oluyormuş.. dedi.

Sıska Dayı içini çekti:

— Bereket versin bizimki o kadar şişman değil: Mendilini, şemsiyesini, çantasını hazır alıyoruz.

NÜKTE

Diş hekimi Âdem Nezihi Energin güzel bir nükte savurmuştu. Kenan Sarıer esefle söylendi:

— Ne güzel nükte! Bunu ben söylemiş olmak isterdim.

Âdem Nezihi güldü:

— Merak etme. Nasıl olsa söylersin!

MESELÂ...

Ressam Prof. Leopold Lêvy talebelerine, resim sanatının el işine ve tecrübeye bağlı olduğunu anlatmak için şöyle bir misal veriyordu:

— Meselâ berberliği ele alalım. Bu sabah yüzümü traş eden elin sahibi çok bilgili bir adamdır. Okumuş, ciltlerle kitap devirmiştir. Yine öyleyken, traş etmesini pek iyi bilmiyor!

Talebeden biri merakla sordu:

— Peki ama, hocam, bu adam niçin berberlik ediyor?

Profesör cevap verdi :

— Canım,

ÇEŞİTLİ

Ankaradakilerden Mecdi Sadrettin Sayman lokantada, listeye bakmadan evvel, sordu:

— Nasıl, bugün iyi çeşitleriniz var mı bari?

— İstediğinizden alâsı, efendim. Bizim lokantada her yemeğin ayrı ayrı en aşağı üç ismi vardır .

KORKU

Genç muharrir, yazdığı romanın mevzuunu anlatıyordu:

— Şimdiye kadar böyle bir roman okumadığınıza emin olabilirsiniz. Baş kahramanım bir kadın. Genç, güzel. Fakat mesut değil. Çünkü, kocası zalim bir adamdır... ve kadın ondan o kadar korkmaktadır ki...

Buraya gelince Reşat Nuri delikanlının sözünü kesti:

— Kâfi, oğlum. Anlaşılıyor: Hakikaten görülmemiş, duyulmamış bir şey...

ERBABI BİLİR !

Ticaretle uğraşan bir arkadaşını görmeye gitmişti. Onun, daktilosuz çalıştığını görünce hayret etti ve sebebini sordu.

Tüccar cevap verdi:

— Evlendim.

— Daktilonla mı?

— Hayır, birader. Başkasiyle evlendim ama, karım yazıhanede daktilo çalıştırmama muhalif.

— Sebep?

— Sebep malûm: Kendisi de vaktiyle daktiloluk etmiş.

HASNA-MÜSTESNA

Hayri Sağ arkadaşlarından birine takılıyordu:

— Birader sen de o kadına pek kapıldın doğrusu! Varsa yoksa o; hep onunla gezersin.. Hep onunla...

Bu sözlere muhatap olan zat gözlerini kapayarak başını salladı...

— Sen bilmezsin, azizim, o öyle bir kadın ki, başka hiç bir kadına benzemez...

O zaman Tekel neşriyat memuru Neriman Kutbay atıldı:

— Doğru: Sizinle gezmeyi kabul edişinden belli !

RÜYA

Genç şair, gördüğü çok heyecanlı bir rüyayı anlatıyordu:

— Sevgilimi dün gece rüyamda gördüm... Ayaklarının dibine yatıyorum, ellerimi kavuşturuyorum ve... izdivaç teklif ediyorum. Bu neye delâlet eder acaba?

Nazmi Acar gülümsiyerek derhal cevap verdi:

— Uyanmanın zamanı geldiğine!

TAKSİ

Ressam Cemal Tollu yaptığı bir resimde taksimetre çizecekti, fakat şeklini lâyıkiyle hatırlayamıyordu. Profesör Salih Murada sordu:

— Yahu üstad, hiç dikkat etmiyoruz. Taksimetrenin ne şekilde olduğunu hatırlar mısın?

Salih Murat acı acı güldü:

— Hatırlamaz olur muyum, birader! Ne zaman taksiye binsem gözüm oradadır.

O SANADURSUN...

Haminne torununa sordu:

— Saçın, başın darmadağın olmuş, yavrum. Yoksa o hınzır delikanlı seni zorla mı öptü?

Kız, gülümsiyerek saçlarını düzeltti:

— Evet, haminne, enayi öyle zannediyor !

BEŞİNCİ CİLT

«Mizah» ın uzun emeklerle hazırlanan beşinci cild kapakları harikulâde bir nefasette yaptırılmıştır. Buna rağmen fiyatlarda hiç bir değişiklik yoktur. Cild kapakları üç lira, ciltli kolleksiyon yedi buçuk liradır. Posta irsalâtında ayrıca 25 kuruş posta ücreti alınır. Ödemeli muamele yapılmaz.

Sayı : 145 — Cilt : 6 FİATI 25 KURUŞTUR 15 Nisan 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

DAHİLDE İLKBAHAR KUŞU

HARİÇTE İLKBAHAR KUŞU

Bahara kaside

BAHAR geliyor! Havalardaki fasılalı soğuklar, bu sene bizi hayli tartaklıyan «kış baba» nın artık yerini bahara bırakmak zorundan gelen huysuzlukları olsa gerek...

Bahar geliyor! Ey ressamlara, şairlere, musikişinaslara ilham kaynağı olan mübarek mevsim! Seni nasıl karşılayalım? Nasıl analım?.

Kırlara, dağlara, bahçelere yeşil bir halı döşeyeceksin, üzerine allı, mavili, sarılı çiçekler saçacaksın. Heyhat ki biz kuzuları şişleyip, helvaları basıp dolmaları tencerelere istifleyip, sere serpe kırlara yayılamıyacağız. Şimdi «Sandviç devri» yaşıyoruz.. Baharı kutlamak için en geniş hovardalık iki dilim ekmeğin arasına bıçak sırtı gibi bir tabaka tereyağı bulaştırıp sigara kâğıdı kalınlığında birer dilim peynir sıkıştırmaktır.

Çoğumuz bunu bile yapamıyacağımız için cebimize birer kör çakı koyup kırdan toplayacağımız yeşillikleri otlamakla kendimize bir bahar ziyafeti çekeceğiz. Şehir içinde de yeşil saha adedini arttırmak gibi ihtiyatî bir tedbiri unutmayanlara şükran borcumuzu eda edelim.

Bahar geliyor! Bahar demek süt demektir. Bizde ise süt demek su demek olduğuna göre, çayırlara uzanıp ağzımızı semaya açarak kifaflanalım. Ve bahar için medhiyeler, kasîdeler yazalım. Zira bugünün geçer akçesi ağzına bir zeytin, eline bir tulum meselidir, şairin:

Bahar olsun, bahar olsun da gönlüm
Biraz defi melâl etsin diyordum!

dediği budur işte!

Düşünen işçinoz!

MİZAHCI

Kuyulara dair

Refi' Cevat ULUNAY

Var olsun belediye... Nihayet İstanbulun su meselesini halletti bitirdi. Şehri süzgeç gibi arteziyen kuyuları ile dolduracak ve icap ederse bin, iki bin metreye kadar inerek suyu bulacak ve halkı nihayet suya kandıracaktır.

Bundan sonra:

Evlerimin önü kuyu
Kuyudan çekerler suyu

diye söylenen mâniler sokaklardaki çukurlar için sarfedilmiş nükteler olmıyacak. Evlerimizin önü sahici kuyularla süslenecek.

Arteziyen ,malûm olduğu üzere toprağa içi boş bir çelik boru saplamaktır; borunun ucunda bir burgu vardır. Boru döndükçe burgu toprağı deler ve yavaş yavaş iner. Suya varıldığı nasıl anlaşılır? Orasını bilmiyoruz. Fakat su tabakasına gelince borudan su fırlarmış...

Belediyenin Amerikalılardan alacağı borularla bin, iki bin metreye kadar inmeğe katiyyen karar verdiği anlaşılıyor. Hattâ bize kalırsa çelik boru stokunu biraz fazla tutup borulara ekliye ekliye arzın merkezini geçip bazısını Cenubî Amerikadan, bazısını Japonyadan, bazısını ise Atlantik Denizinden çıkartmak mümkün olacak ve bu suretle biz de Atlantik Paktına boru ile dahil olmuş bulunacağız.

Belediyenin bu vadideki imar siyaseti gayet sağlam plânlar üzerine kurulmuştur.

Arteziyen vasıtasile alınacak sıcak suyu yerinde kullanmak için belediye şehirde pek çok tesisat yapacaktır. Evvelâ Lânga, Yenikapı bostanlarına akıtmak üzere borular ferşedilecek, bu suretle lâhana, pırasa, ıspanak, havuç, kereviz.., ilâh.. sebzeler haşlanmış olarak satılığa çıkarılacaktır.

Diğer taraftan halkın daima yıkanır halde olması memleketin sıhhati bakımından gayet lüzumlu görüldüğü için şehrin Eminönü, Beyazıt, Fatih gibi meydanlarında büyük sıcak su havuzları yaptırılacak... İstiyen bu havuzlarda bir plâj hayatı sürecektir. Ayrıca halkın arzu ettiği yerde çamaşırlarını yıkamasını teshil için belediye büyük çamaşırhaneler kurdıracaktır. Herkes buralarda çamaşırını yıkayıp yine sıcak su buharında kurunduktan sonra işine gidecektir. Hattâ şehri çamurdan kurtarmak için bütün caddeleri, sokakları Venedik gibi kanallar haline koymak cihetide düşünülmektedir. Venedikle aradaki fark bizim kanallarımızın suyunun sıcak olmasıdır. Bu sayede elbise buharı da halledilecek, kadınlar mecmualarda görüldüğü gibi vücutlarına birer göğüslük, ve birer karış kumaş tutunarak, erkekler de yalnız kısa bir mayo ile sıcak su kanalından yürüyüp gidecek lerdir.

Bunları okuduğunuz zaman bugün gayri mümkün zannettiğiniz tasavvurların bir gün gelip hakikat olacağını da unutmayınız. Bu yazının muharriri ne diyeceğiniz nihayet şunda ibarettir:

Bir gün dediklerim olur amm zeman geçe

İSTANBUL GELECEK SENE SUYA KAVUŞUYOR.

— *Gözünüz aydın İstanbullular, tulumbamız hazineden çekmeğe başladı!*

ET 400 KURUŞA ÇIKTI..

— *Al şu elli kuruşu da çoluk çocuk biraz etleri seyretsinler..*

— *Nerede bu bolluk? Bu zamanda elli kuruşa kasapta et*

— *operete gidin, operete -*

Doktor — Bayan, lûtfen soyunur musunuz?
Bayan — Bari siz teklif etmeyin doktor. Mütemadiyen soyunmaktan hasta oldum !

Fadime — Keşke şeher kadını olaydık, köyde ömrümüz inekleri sağmakla geçiyor.
Mehmet — Şeher gadınları boş mu duruyorlar sanki? Onlar da öküzleri sağmağa uğraşıyorlar !

Ataların akıl edemedikleri

★ Su uyur tüccar uyumaz.

★ Komşunun tavuğu komşuya piliç görünür.

★ Bakan bakana baka baka kararır.

★ Yanlış hesap Atlantikten geri döner .

★ İki çıplak bir baloda yaraşır.

★ Babası oğluna bir parti vermiş, oğlu babasına bir sandalya vermemiş.

★ Tahsin Bekir Baltayı Kemal Satıra vurdu .

★ Gül komşuna gelsin başına..

★ Şala bak peştemal al, Marşala bak yardımı al!

★ El elden üstündür, Tekel müstesna...

— Açılmış koyun gözlerini mi seyrediyorsun?
— Yok canım. Malın gözünü seyrediyorum!

Hikâye

Bahar yemeği

Yazan

VİR-GUL

Piknik nedir, bilirsiniz. (Ben de bilirim sanırdım) Kır yemeği mânâsına gelir. Fakat daha başka mânâya da gelirmiş. Onu da yeni öğrendim .

Bizim Dr. Ali Parasay anlattı:

Hususî bir hastanenin kadın hastalıkları mütehassıslığını aldım. Vazifeye ilk başladığım gündü. Koğuşları gezmeye çıktım. Bu hem zevkli, hem zevksiz bir iştir. Zevklidir: Çünkü çeşit çeşit kadın görürsünüz. Kimi esmer, kimi sarışın; kimi genç, kimi ihtiyar... Sıra ihtiyarlara gelince işin zevksiz tarafı başlar ya. Fakat daha zevksiz tarafı vardır:

Kadınlar hasta olunca çeneleri daha fazla düşüyor. Biz erkekler sağlamlarının konuşmasına tahammül edemiyoruz, hastalarının çenesine nasıl dayanabiliriz?

Fakat ne yaparsın ki, meslek mecburiyeti. Dayanacağız...

Kendi kendime böyle düşünerek koğuşlardan birine girdim. Fakat, gözlerime inanamıyordum :İşin sadece zevkli tarafına rastlamıştım. Dört karyola, dördünde de birbirinden güzel, birbirinden genç dört kadın. (Zaten kadınların hepsi birbirinden güzel ve birbirinden genç olduğu iddiasındadırlar ya!)

Evvelâ birine yaklaştım. Sarı başakların çerçevelediği pembe sedef bir yüzde iki mavi mine harekete geldi, gülümsedi.

— «Nasılsınız, efendim? Neniz var?» diye sordum.

Pembe sedef çehre üzerine gurub ışıkları vurmuş gibi hafifçe kızardı:

— «Bebeğim,» dedi.

Anlamamış gibi baktığımı görünce izah etmek lüzumunu duydu :

— «Yakında anne olacağım da...»

Ha! Şimdi anlamıştım.

— «O!» dedim. «Tebrik ederim. Ne zaman bekliyorsunuz?»

Derhal cevap verdi :

— «Martın on beşine. Yani iki güne kadar.»

— «İnşallah,» dedim.

Sonra hararetine baktım, yiyeceklerini tesbit ettim, yürüdüm.

İkinci hasta esmer güzeli bir tazeydi. Yüzü siyah saçlarının gölgesi vurmuş berrak bir suyu andırıyor ve bunun içinde gözleri birer kor, dudakları bir alev gibi yanıyordu.

— «Sizin neniz var?» diye sordum.

— «Bebeğim!»

Bu cevap ötekinin verdiği cevabın aksisadası gibiydi.

«Acaba yanlış mı işittim, yoksa alay mı ediyor?» diye düşünmeme kalmadı, o izah etti:

— «Yakında ben de anne olacağım.»

Gayriihtiyarî: «Ne zaman?» diye sordum.

Kulaklarıma yine bir aksisada gelir gibi oldu:

— «Ayın on beşinde. İki gün sonra.»

Ona da, «İnşallah,» dedim, yürüdüm. Anlıyordum: Doğum koğuşuna girmiştim. Her halde şu kumral taze de yakında anne olacak bir bahtiyardı.

Onun da hatırını sordum ve «bebeği olduğunu» öğrendim. Ötekilere sormuştum ya, ona sormasam belki hatırı kalırdı:

— «Ne zamana?»

— «On beşine.»

Allah Allah! Ne tuhaf şeydi bu! Bütün kadınlar ayın on beşinde mi doğuruyorlardı?..

Merakla etrafıma bakındım. İlerideki yatakta bir kadın daha vardı. O da genççeydi. Her halde onun da bebeği olacaktı.. Baktım: Derin bir uykuya dalmış, uyuyordu. Yanına gidip uyandıramazdım tabiî. Ötekilere sordum:

— «O da mı yakında anne olacek?»

Sarışını cevap verdi:

— «Evet, doktor bey.»

Dayanamadım, sordum:

— «Tabii o da ayın onbeşine bekliyor, değil mi?»

Bu sefer esmeri cevap verdi:

— «Hayır, doktor bey.»

Farkında olmadan: «Neden?» diye haykırmışım.

Kumralı bir kahkaha atarak cevap verdi :

— «O bizden değil, efendim. Piknikte o yoktu!»

— *İrahmetli babam bahar geldi mi şu ağaca bakar bakar da dua ederdi..*

— *Ne diye ülen?*

— *Sayesinde rahat rahat oturacağımız bir ağacımız olsun var diye!*

Betarz-ı Kudema

BAKMALI

Yaklaştı fasl-ı gül, ruh-i gülfâma bakmalı
Bezm-i safâda yan gelip ârâma bakmalı

Elden bırakmayıp gece, gündüz piyâleyi
Tesrîr-i rûh-ı (Hâfız)u (Hayyâm)a bakmalı

Attıkça her kadeh o dilâraya yaklaşıp
Bir bûse himmet et, diye ibrâma bakmalı

Her kim dilerse çehre-i ifrîti görmeyi
Rûy-i rakîb-i müfsid-ü bed-nâma bakmalı

Enzâra türlü fâcia arzeylemektedir
İbretle bir sahâyif-i eyyâma bakmalı

Maksûdu her kimin ki temâşâ-yı cûy ise
Eşkâb-ı çeşm-i millet-i nâkâma bakmalı

Mıhlanmayıp makaamına mülkün bakanları
Sık sık gidip devâire, eklâma bakmalı

Her şeyden önce doğrusu vâlî-i memleket
Virânelerde inliyen eytâma bakmalı

Yüz doksan üç ton arpayı kuşlar yutar mı hiç
Mutlak ofis müdîrini ithâma bakmalı

Elkıssa, mülk-ü milleti ızrar edenlere
Her an lisân-i unf ile düşnâma bakmalı

Eylerse kim Kızıllara yardakçılık, onu
Derhâl adem diyârına îzâma bakmalı

Bir serv-i serfirâz-ı çeman görmek istiyen
(Dâver) isimli zât-ı dev-endâma bakmalı

Nakş-ü nigâra tâlib olanlar dahî gidip
Âsâr-ı kilk-i (Ramiz)i ressâma bakmalı

Bir kimsenin ki matlabı *sâdık* peyâm ise
(Son Telgrâf)a bakmayıp (Akşâm)a bakmalı

İsterse kim ki nükte-i serbeste toplamak
Her gün dehân-ı (Kirpi)i bessâma bakmalı

(Yahya) emekli silkine girmiştir, ey kalem,
Bir nev kasîde tarh ile ikrâma bakmalı

(Râsıd) daraldı kaafiye kasr-ı makaal ile
Artık bu şi'r-i enfesi itmâma bakmalı.

RÂSID

Baharsız Bahar

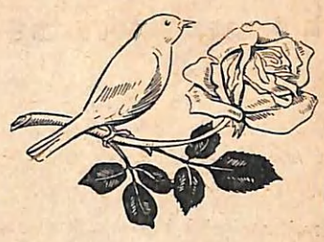

Altı ay var ki sorup gezmedeyim nerde bahâr
Ne çayırlarda ayandır ne çemenlerde bahâr

Görmedim hangi çınâr altına ettimse nazar
Bulmadım saklanıvermiş gibi bir yerde bahâr

Kaani oldum şuna az çok ya gözüm perdelidir
Yâ ki çekmiş yüzünün üstüne bir perde bahâr

Aramaktan bunalıp döndüğüm akşam evime
Bir de baktım oturur yerdeki minderde bahâr

Vuruyor dişleri zangırdayarak birbirine
Arayor kendi de cezveyle semâverde bahâr

Hoş ne mangalda mıcır var ne de gürgen sobada
Karakış çehreli bir şekl-i mükedderde bahâr

Bir gülen varsa oduncuyla kömürcüydü bu yıl
Bir de derler ki güler sîne-i dilberde bahâr

İşbu buhran gelecek yıl da devâm eylerse
Kim görür bir daha dünyâ-yi sitemgerde bahâr

Hâzır ol mevsim-i sermâye bugünden ki Ozan
Diyeler hâline her fasl-ı münevverde bahâr.

AKILLI OZAN

— Bacı, baharda bol bol hava almak ince hastalığa iyi gelirmiş.
— Sen ne söylüyon, yalnız hava aldığımız için hasta oluyoz ya!

Neşe kumkuması

◆

Evvelki gün hava pek güzeldi. Süt mavisi bir sema, her tarafı aydınlık baharın kudümünü hatırlatan tatlı b meltem... Kendi kendime mırıldandım :

— Hayat ne güzel şeymiş!.. Oh! Gel keyfim gel!

Kapı vuruldu .

— Buyurun!

Neşeli bir ses çınladı:

— Buyurduk!

Eski bir dost... Çiçekten çiçeğe konan bir kelebek uçması gibi oşarak bir koltuğ kondu, sonra masanın kenarına ilişti, oradan bir sandalyaya yerleşti.

— Ne iyi ettin de geldin. Biraz sohbet eder ,gülüşürüz.

Bir kahkaha parlattı:

— Değil mi ya? Değil mi ya?.

— Kaç zamandır nerelerde idin?

— Ameliyat oldum... Ben de ne zamandanberi mide sancıları çekiyordum. Nihayet anlaşıldı, ülser varmış.

— *Kadın değil, bahar perisi..*
— *Aman sus, «Peri» dediğini duyarlarsa kapanın elinde kalır.*

— *Ömrün baharı ne kadar devam eder?*
— *Yeşillenmek devam ettiği müddetçe !*

— Geçmiş olsun...

— Mersi... Doktorlar ameliyat dediler. Ne ise ondan kurtulduk... Tam o sırada bizim pederin safra kesesinde iltihap olduğu anlaşıldı .Komşumuz Hüseyin Paşaların hanımefendi de bu illetten gitmişti. Onun için biraz telâş ettik .Fakat bizim ailedoktoru Hâzik Bey, Allah razı olsun, sıkı bir tedavi tatbik eyledi. Bakalım atlatabilirse neâlâ, atlatamazsa...

— İyi olur inşallah...

— İnşallah! Beni bu çok sarstı. Çünkü malûm a bizim baldızın ciğerleri zayıftır! kızcağız bir türlü semirtemedik.

— Hani bir kere görmüştüm Gayet şirin bir kızcağız...

— Ya... Ya... İşte o. Efendim Geçen sene bunlar Maltepede oturuyorlardı. Teyzesi yorgan döşek yatan hasta oğlunu sözde tedavi ettirmek üzere almış bunlara getirmiş. Bizim evlerde sakınmak diye bir şey yoktur Onun bardağından o içer, onun kaşığı ile o yer... Netice kızcağız...

— Vah vah vah...

— Pnömotoraksi yapacaklar.

— Allah şifalık versin...

— Amin! Zaten bu familyanın sıhhati çok bozuk... Benim bir tekne kazıntısı kayınçom var. O da kemik hastalığından bir kalıp yatıyor. Fakat günden güne iyileşmekte... Asıl mühim olan nokta validenin mafsal romatizması... Kemikler cam gibi kırılıyor birader...

— Allah Allah!

— Ya... Bu hastalık bir milyonda bir olurmuş. O da bizim başımıza geldi. Amcamda romatizma vardı ama onunki bunun yanında hiç kalırdı. Yengemin guvatrını aldıkları sene idi.. Bizim büyük birader attan düşmüş sakat kalmıştı. Hani o esnada Hobyardaki yengemiz vefat etmişti. Cenazeye siz de gelmiştiniz... Hatırlamadınız mı? Bizim kiracının çocuğu mangala düşüp...

★★

Kendime geldiğim zaman bütün matbaadakiler başıma üşüşmüşlerdi. Kimi nabzımı oğuyor kimi yüzüme su püskürüyordu Gözlerimi açtım. Neşeli dostum yine karşımda idi. Açıldığımı görünce bağırdı:

— Bizi korkuttun. Komşumuz Hidayet Efendi de böyle gittiydi!

Çömezin Röportajları:
145
Bahara Dair

Çizen: RAMİZ

Çömez — İlkbahar havasından güzel hava var mıdır?

Kasap — Kasap havası vardır!

Çömez — Baharda bir kuzu çevirecek misiniz?

Kadın — Hayır, yağlı bir koç bulursam onu çevireceğim!

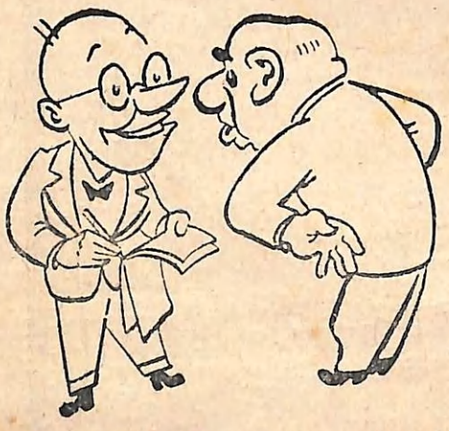

Çömez — Baharda sayfiye yerlerinde kuşlar cıvıldaşırmış!

Köşk sahibi — Evet, biz de sayfiyede kafesleri hazırladık, bekliyoruz!

Çömez — Baharda her şey filizlenir, değil mi?

Muhalif — Evet, ağızlardaki baklalar bile!..

Çömez — Baharda niçin kırlara çıkılır?.

Memur — Otlamak için!

Çömez — İlkbaharın geldiğini nereden anlarsınız?

Emekli — Kuru ağaçlara su yürümesinden!

Çömez — Mayısı sever misin?

Köylü — Tabii, evlerimizi bile onunla yapıyoruz!

Çömez — Bahar nedir?

Aile babası — Evliler için tuzla biberdir!

TOMBUL TEYZE

Sıska Dayı — Karıcığım, bak sana bir kaç nadide bahar çiçeği topladım..
Tombul Teyze — Kör ol inşallah herif, onlar benim şapkamın çiçekleri!

T. T. Postası

Şile: Cemal Arslan,

S — Sayın Teyzeciğim,

Çok şükür uzun kış günlerinden ayrılıp bahara kavuştuk, bundan dolayı sizin de baharınızı kutlamak istiyoruz. Ya biz bir kuzu alalım bize buyurun, yahut da siz bir kuzu alın bizi köşkünüze davet edin.

C — Sizin alacağınız kuzu yalnız bana yetmez. Benim kuzum da sizi doyurmaz. Onun için vekâleten Dayınızı göndereyim de ne şiş yansın ne kebap!

İstanbulu tanıyor musunuz? Tanıyorsanız aşağıdaki gölgelerin neresi olduğunu bilin bakalım!

1 — İsmi kilise, resmi cami, cismi müze .

2 — Avrupanın başlangıç noktası.

3 — Bir sultanın mekânı fakat saray değil.

4 — İki su arasında bir saray yavrusu

5 — Dervişleri ve tulumbacılariyle meşhur bir kapı.

TALİH

Çocuk babasına sordu:

— Talih nedir, baba?

— Yerine göre değişir, oğlum. Bana göre annenin benimle evlenmesi talih, benim onunla evlenmem talihsizliktir. Ona sorarsan onun benimle evlenmesi talihsizlik ,benim onunla evlen-

YENİ KÜLÂHLAR

Son zamanlarda bere cinsinden öteberi giyenler çoğaldığı için bunlar hakkında takibat yapılacakmış. Meşhur berelilerden Ulunay'la yine bere hâmillerinden Profesör Sabri Esat, bu meseleyi münakaşa ediyorlardı. Ulunay:

— Monşer! dedi, bu yasağın sebebini anlamıyoruz, biz garplılardan daha medeniyiz de onun için mi?

Sabri Esat:

— Ben de anlamıyorum, dedi; Bir yanda bere yasakmış, ötede ise her türlü külâh giyiliyor ve giydiriliyor!

ALTIN !

Raşel kocasının kulağına eğildi:

— Haberin var mı, Mişon. Bizim oğlusu Rebekaya tutkun. «Evleneceğim» diye öyle seviniyor ki! Herkese «altın gibi bir kız alıyorum,» deyip duruyor.

Mişon bir kahkaha attı:

— İnanma be kuzum! Kızı sevdiğinden değil.

— Ya niçin öyle söylüyor?

— Alacaklıları oyalamak için be!

GEÇMİŞTE BUGÜN

Yirmi yıl evvel bugün, 15 Nisan 1929 da radyomuzun geçmişte bugün mütehassısı Feridun Fazıl Tülbentçi, henüz kâinatın geçmişiyle meşgul olmağa başlamamıştı. O zamanlar henüz bebek oynatmakla meşgul olan Feridun Fazıl, modellerine pek benziyen bebeklerini, beğenenlere ucuz ucuz satardı. Yukarıdaki resim, fazla yorucu olan o meslekten tarihçiliğe intikal tarihini tesbit etmektedir.

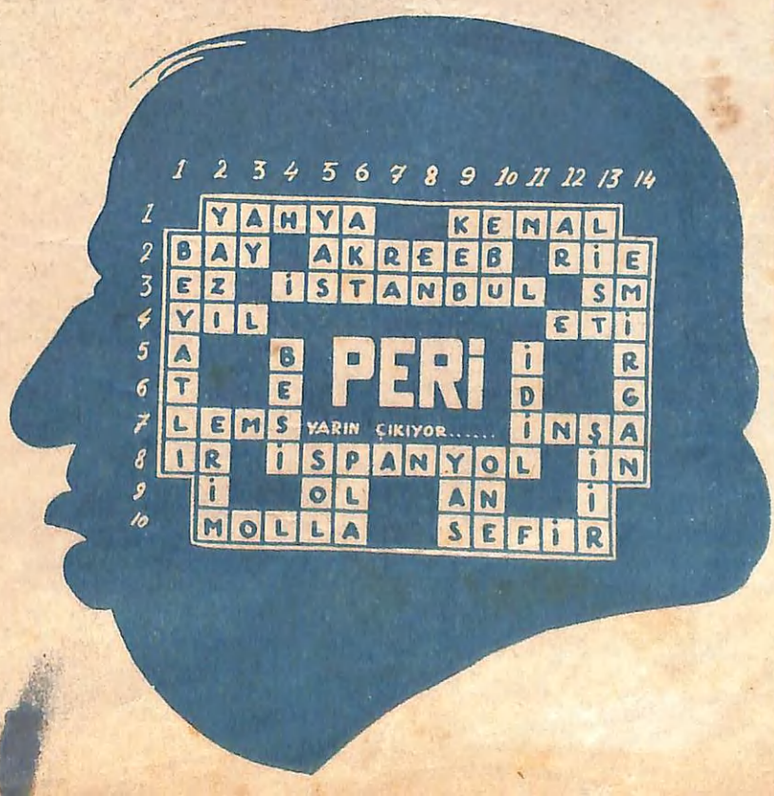

DENTOSİL

diş macunu

İnsanın ağzında bir bahar havası yaratır.

Sayı: 145

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer :